

Noty o autorach

Krzysztof Abriszewski — doktor habilitowany, profesor Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, pracownik Instytutu Filozofii UMK, członek Komitetu Naukoznawstwa PAN. Autor książek: *Poznanie, zbiorowość, polityka. Analiza teorii aktora-sieci Bruno Latoura* (Kraków 2008 i 2012), *Wszystko otwarte na nowo. Teoria Aktora-Sieci i filozofia kultury* (Toruń 2010), *Kulturowe funkcje filozofowania* (Toruń 2013) oraz jako współautor — wraz z Andrzejem W. Nowakiem i Michałem Wróblewskim — *Czyje lęki? Czyja nauka? Struktury wiedzy wobec kontrowersji naukowo-społecznych* (Poznań 2016).

Anna Barcz — doktor, adiunkt w Katedrze Anglistyki Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej (2015–2018), wykładowca „Artes Liberales” Uniwersytetu Warszawskiego (2018), stypendystka Marie-Curie Skłodowska Actions w Trinity College, Uniwersytet w Dublinie (2018–2019). Autorka książek: *Realizm ekologiczny. Od ekokrytyki do zookrytyki w literaturze polskiej* (Katowice 2016) oraz *Animal Narratives and Culture: Vulnerable Realism* (Newcastle upon Tyne 2017). Interesuje się ekokrytyką. Kierowniczką projektów naukowych poświęconych kulturowym studiom nad zwierzętami i literackim przedstawieniem groźnych zjawisk akwatyicznych.

Ewa Bińczyk — doktor habilitowana, profesor Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Zajmuje się filozofią nauki i techniki oraz socjologią wiedzy naukowej. Autorka książek: *Socjologia wiedzy w Biblii* (Kraków 2003), *Obraz, który nas zniewala* (Kraków 2007), *Technonauka w społeczeństwie ryzyka* (Toruń 2012), a także *Epoka człowieka. Retoryka i marazm antropocenu* (Warszawa 2018, w druku). Stypendystka Fundacji na rzecz Nauki Polskiej (2005), Fundacji Fulbrighta (2006–2007), laureatka stypendium tygodnika „Polityka” „Zostańcie z nami” (2010). W 2016 roku *visiting scholar* na Uniwersytecie Harvarda (Department of History of Science). Obecnie realizuje grant badawczy NCN „Retoryka środowiskowa i marazm antropocenu”.

Mateusz Borowski — adiunkt w Katedrze Performatyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Główny obszar jego zainteresowań to performatyka, pamięć kulturowa i dyskursy kontrfaktualne oraz zagadnienia relacji między sztuką i technonauką. Ostatnio opublikował *Strategie zapominania. Pamięć i kultura cyfrowa* (Kraków 2015) oraz *Sztuczne natury. Performanse technonauki i sztuki* (Kraków 2017).

Agata Janikowska — doktorantka w Instytucie Kulturoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego, kulturoznawczyni; szczególnie zainteresowana antropologią zmysłów w kontekście percepcji sztuki i estetyką nowej filozofii ekologicznej. Zajmuje się badaniem audiosfery teatralnej oraz sztuki niewizualnej. W swojej pracy doktorskiej podejmuje refleksję nad artystycznymi reprezentacjami audiosfery antropocenu.

Aleksandra Kil — doktorantka w Instytucie Kulturoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego, członkini Laboratorium Humanistyki Współczesnej. Przygotowuje pracę doktorską poświęconą roli technologii w tworzeniu wiedzy humanistycznej. W ubiegłym roku akademickim prowadziła badania na Uniwersytecie Nowojorskim oraz Uniwersytecie Kalifornijskim w Santa Barbara w ramach stypendium Komisji Fulbrighta. Współautorka książki *Issue Mapping for an Ageing Europe* (Amsterdam 2015), współredaktorka *Kultury nie-ludzkiej* („Prace Kulturoznawcze” 18, 2015) oraz *Czego pragną drony? Od atrakcji wizualnej do spojrzenia władzy* (Gdańsk 2017).

Maria Lompe — studentka kulturoznawstwa na Uniwersytecie Wrocławskim. Obroniła pracę licencjacką podejmującą mnogość uwikłań kryptowaluty bitcoin pod tytułem *Bitcoin jako (krypto)waluta późnej nowoczesności. Ideologia wobec struktur wiedzy*.

Jacek Małczyński — adiunkt w Instytucie Kulturoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego, członek Laboratorium Humanistyki Współczesnej. Autor książki *Krajobrazy Zagłady. Perspektywa historii środowiskowej* (Warszawa 2018, w druku), współredaktor *Kultury nie-ludzkiej* („Prace Kulturoznawcze” 18, 2015) oraz autor koncepcji *Historii środowiskowej Zagłady* („Teksty Drugie” 2017, nr 2). Interesuje się współczesną teorią kultury, humanistyką środowiskową oraz problematyką pamięci kulturowej.

Łukasz Rozwadowski — absolwent kulturoznawstwa na Uniwersytecie Wrocławskim, członek Pracowni Badań nad Światem Przeżywanym (UWr). Łączy zainteresowanie klasyczną fenomenologią i egzystencjalizmem z namysłem nad płcią i seksualnością w kulturze.

Monika Stobiecka — historyczka sztuki i archeolożka, laureatka „Diamentowego Grantu” Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, doktorantka na Wydziale „Artes Liberales” Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie uczestniczy w eksperymentalnym programie „Na styku kultury i natury” i bada status artefaktów w muzeach archeologicznych. Autorka artykułów opublikowanych między innymi w „Sztuce i Filozofii” i „Opuscula Musealia”. Współpracowała z Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, Galerią Foksal i Muzeum Narodowym w Warszawie. Stypendystka Fundacji z Brzezia Lanckorońskich.

Wiktor Stoczkowski — profesor antropologii w École des hautes études en sciences sociales w Paryżu oraz badacz w Laboratoire d'anthropologie sociale w Collège de France. Jego prace poświęcone są etnologicznemu podejściu do wiedzy nauk o człowieku. Główne publikacje: *Anthropologie naïve, anthropologie savante* (Paryż 1994), *Aux origines de l'humanité. Anthologie* (Paryż 1996), *Des Hommes, des dieux et des extraterrestres. Ethnologie d'une croyance moderne* (Paryż 1999; polskie tłumaczenie: *Ludzie, bogowie i przybysze z kosmosu*, Warszawa 2005), *Explaining Human Origins. Myth, Imagination and Conjecture* (Cambridge 2002), *Anthropologies rédemptrices. Le monde selon Lévi-Strauss* (Paryż 2008), *La science sociale comme vision du monde* (Paryż, w druku).

Małgorzata Sugiera — profesor zwyczajny Uniwersytetu Jagiellońskiego, kierownik Katedry Performatyki na Wydziale Polonistyki. Wykładała także na niemieckich, francuskich, szwajcarskich i brazylijskich uniwersytetach. Stypendystka między innymi Alexander von Humboldt-Stiftung, The Andrew W. Mellon Foundation oraz IRC „Interweaving Performance Cultures” Freie Universität w Berlinie. Jej zainteresowania naukowe obejmują sztuki performatywne, problematykę *gender* i *queer* oraz zagadnienia performatywności, materialności i kontrfaktualności, ze szczególnym uwzględnieniem historii nauki. Opublikowała dwanaście monografii naukowych, w tym ostatnio *Inny Szekspir* (Kraków 2009) i *Nieludzie. Donosy ze sztucznych natur* (Kraków 2015) oraz we współpracy z Mateuszem Borowskim: *W pułapce przeciwieństw. Ideologie tożsamości* (Warszawa 2012) oraz *Sztuczne natury. Performanse technonauki i sztuki* (Kraków 2016). Współredagowała również tomy zbiorowe w języku polskim, angielskim i niemieckim. Tłumaczy także prace naukowe i sztuki teatralne z języka angielskiego, niemieckiego i francuskiego.

Renata Tańczuk — doktor habilitowana, profesor w Instytucie Kulturoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego, kulturoznawczyni. Prowadzi badania w zakresie studiów nad rzeczami i kolekcjonowaniem, *sound studies* i *soundscape studies*. Interesuje się kondycją współczesnej humanistyki oraz nowymi obszarami badań humanistycznych. Autorka monografii *Ars colligendi. Kolekcjonowanie jako forma aktywności kulturalnej* (Wrocław 2011) oraz *Kolekcja — pamięć — tożsamość. Studia o kolekcjonowaniu* (Wrocław 2018); współredaktorka między innymi takich pozycji, jak: *Audiosfera Wrocławia* (Wrocław 2014), *Sounds of War and Peace. Soundscapes of European Cities in 1945* (Berlin 2018). Współredaguje czasopismo naukowe „Audiosfera. Koncepcje — Badania — Praktyki”.

Jakub Wanot — doktorant Studium Nauk o Kulturze Uniwersytetu Wrocławskiego, absolwent Instytutu Archeologii oraz Instytutu Historycznego UW. Uczestnik licznych misji archeologicznych na terenie Ameryki Południowej. Przygotowuje dysertację dotyczącą kultury Acari w kontekście rozwoju cywilizacyjnego południowego wybrzeża Peru w późnym okresie przejściowym.

Aleksandra Ubertowska — literaturoznawczyni, wykłada historię literatury polskiej XX wieku na Uniwersytecie Gdańskim. Obszar jej zainteresowań stanowią studia nad Holocaustem, studia nad pamięcią i ekokrytyka. Autorka książek naukowych, między innymi *Świadectwo, trauma, głos. Literackie reprezentacje Holocaustu* (Kraków 2007), *Holokaust. Auto(tanato)grafie* (Warszawa 2014), a także wielu artykułów, publikowanych chociażby w „Tekstach Drugich”, „Pamiętniku Literackim”, „Widoku” oraz polskich i międzynarodowych tomach konferencyjnych.

Magdalena Zamorska — doktor nauk humanistycznych, adiunkt w Instytucie Kulturoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego. Do jej zainteresowań badawczych należą artystyczne i nieartystyczne praktyki choreograficzne, strategie twórcze w sztukach performatywnych, zagadnienia doświadczenia, percepcji, recepcji, sprawczość czynników nie-ludzkich, filozofie procesu oraz nieklasyczne ontologie. Opublikowała książkę *Obecni ciałem. Warsztat polskich tancerzy butō* (Kraków 2014).